

**OVERNATNING
I SPARSOMT
MØBLERET
VÆRELSE**

Af Carsten Müller Nielsen (forfattere/carsten-muller-nielsen) (2021)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

Log ind (/user/login?)
[destination=/boeger/Overnatningisparsomtm%C3%B8bleretv%C3%A6relsenoveller\) for
at anmeldel](https://bibliotek.dk/da/search/work/)
[SEARCH_BLOCK_FORM-B/097-0](https://litteratusiden.dk/boeger/Overnatningisparsomtm%C3%B8bleretv%C3%A6relsenoveller&title=Overnatning
i sparsomt møbleret værelse

<a href=)
[BASIS%3A35194783&fragment-content](https://litteratusiden.dk/boeger/Overnatningisparsomtm%C3%A6relsenoveller)

Velfortalte og særegne noveller om mennesker og relationer. Carsten Müller Nielsen kan noget med stemninger og beskriver det tabuiserede og grimme.

TAGS:
 DOD (/TAXONOMY/TERM/2459) LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)
 OPRUDT (/TAXONOMY/TERM/8010) SOCIALE RELATIONER (/TAXONOMY/TERM/9755)
 TAB (/TAXONOMY/TERM/10348) VENSNAB (/TAXONOMY/TERM/11167)

ANMELDELSE

22 sep.21

(/users/jette-holmgard-greibe)

Af Jette Holmgård Greibe (/users/jette-holmgard-greibe)

Skriftent

Velfortalte og særegne noveller om mennesker og relationer. Carsten Müller Nielsen kan noget med stemninger og beskriver det tabuiserede og grimme.

'Overnatning i sparsomt møbleret værelse' er en række stærke fortællinger og manifestationer om at føle sig fragmenteret, at gå i oplosning, om skam og grimhed og om at være gået i en dvalelignende tilstand, hvor både indlæringsevne og motorik er gået i stå.

I novellen 'Caroline' er lillebrorens død rammen, men fortællingen beskæftiger sig hovedsageligt med søsteren Caroline, med det brede ansigt og den brede hals, som brummer i stedet for at tale. Da lillebrøn dør, ændrer brummelyden sig, mens hun holder ham ind til sig og med ansigtet skævredret, er dette hendes udtryk for sorg. Børnenes far er en hårdarbejdende skrädder, der elsker sine børn, og som sørger dybt over tabet af sin lille son, som han vil etske længere end resten af sit liv. Der er på ingen måde liv nok tilbage til at rumme så meget sorg. En masse tung og knust kærlighed, men også dybfølt næstekærlighed.

Kapitel seks er en række løsrevne tanker, der lægger op til novellen 'Negle', der fortæller om en skolepiges selvdistructive verden. Hun hader sine fingre, bider negle, så der næsten intet er tilbage, udover "det rene" indenunder. Hun har lært sig selv at gøre, så ingen ser hendes hænder. Men så overvejer hun, hvad der vil ske, når hun dør? Vil hænderne så afsløre skammen, og være det eneste folk husker om hende? Hun vil alleredst gå i et med væggen, i en familie hvor der ikke er plads. Gå i dvale så man ikke behøver at være tilskuer til livet.

Carsten Müller Nielsen kan beskrive det tabuiserede og grimme og det, der kun eksisterer dybest nede. Det man ikke snakker om, det individuelle som man ikke vil slippe ud i verden. Om man forstår novellerne, tror jeg er underordnet. Man læser med sine subjektive erfaringsbriller og finder en særlig kendelse i de forskellige karakterer. Uanset hvad Carsten Müller Nielsen skriver, er fællesnævneren autenticitet, erindring og underlighed, forklædt som små piger, gamle mænd og psykisk syge. Et finurligt sammensurum af de mennesker, vi er.

BOGDETALIER

Andre bøger af Carsten Müller Nielsen